

РЕШЕНИЕ

№ 11014

гр. София, 08.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 12.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3852** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 28 от Закона за хазарта (ЗХ).

Образувано е по жалбата на „КАЗИНО ЕСКЕЙП гр. ИСПЕРИХ“ООД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник адв. К. Г. против решение № 000030-3453/25.03.2024 г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, с което е оставено без уважение искането на оспорващия с вх. № 26-К-418/26.02.2024 г. за изплащане на лихва в размер на 513,93 лв. по възстановена и обявена за недължимо платена сума за държавна такса общо в размер на 25 000 лева. Обосновават се доводи за материална незаконосъобразност на оспорения административен акт - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Оспорва се изводът на административния орган за неприложимост на нормата на 46, ал. 2 от ЗНА. Излагат се съображения, че доколкото в Закона за хазарта липсва уредба на хипотезите, когато недължимо платени суми бъдат върнати е налице непълнота в закона, която се преодолява чрез прилагането на чл. 46, ал. 2 от ЗНА. В случая приложение следва да намери чл. 129, ал. 6 от ДОПК. При условията на евентуалност намира за приложима нормата на чл. 84 от Закона за задълженията и договорите, като макар и акцесорно вземане няма пречка лихвата да бъде претендирана в отделно производство. Претендира се отмяна на оспореното решение и присъждане на направените по делото разноски, съгласно списък по чл. 80 от ГПК.

Ответната страна - Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите

(НАП), чрез процесуалните си представители, оспорва жалбата по съображения, подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Моли за отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното: Жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна-адресат на оспорения индивидуален административен акт в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 28 от ЗХ.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:
По делото не съществува спор по фактите, които се състоят в следното:

Оспорващото търговско дружество е организатор на хазартни игри с игрални автомати и притежава лиценз за организиране на игри с игрални автомати в обект в [населено място], [улица], ет. 1. Лицензът е издаден въз основа на решение №000030-8665/07.10.2022 г. на изпълнителния директор на НАП.

С решение № 000030-10399/05.12.2022 г. на изпълнителния директор на НАП е уважено искане вх. № 94-К-464/07.11.2022 г. „КАЗИНО ЕСКЕЙП гр. ИСПЕРИХ“ООД за възстановяване на платена, с платежно нареждане от 11.10.2022 г. по сметка на НАП, държавна такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ в размер на 25 000 лв. по решение №000030-8665/07.10.2022 г. на изпълнителния директор на НАП, за обект с адрес: [населено място], обл. Д., [улица], ет. 1.

С искане вх. № 26-К-418/26.02.2024 г., депозирано от пълномощника на „КАЗИНО ЕСКЕЙП гр. ИСПЕРИХ“ООД до изпълнителния директор на НАП е поискано заплащане на сумата от 513,93 лв., представляваща лихва за забава върху недължимо внесена и възстановена от НАП с решение № 000030-10399/05.12.2022 г. на изпълнителния директор на НАП държавна такса в размер на 25 000 лв.

По така депозираното искане е постановеното оспореното в настоящото съдебно производство решение, с което същото е оставено без уважение. Отказът е мотивиран с неприложимост на способът за преодоляване на непълноти в закон, установен в чл. 46, ал. 2 от ЗНА, тъй като в дейността си по надзор на хазарта, изпълнителният директор на НАП не действа в качеството си на орган по приходите, каквото е изискването на чл. 129, ал. 5 от ДОПК. Допълнително се излагат и доводи за липсата на подадено искане за допълване на диспозитива на влязлото в сила решение № 000030-10399/05.12.2022 г. на изпълнителния директор на НАП по отношение на лихвите, поради което и последващи претенции на организатора са недопустими.

Въз основа на така безспорно установените факти, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

С оглед обхватът на проверката по чл. 168 от АПК настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган по чл. 17, ал. 1, т. 16 от ЗХ.

В чл. 17 от ЗХ са уредени функциите и правомощията на изпълнителния директор на НАП, който съгласно чл. 16 от ЗХ осъществява държавния надзор в областта на хазарта и свързаните с хазарта дейности. Според чл. 17, ал. 1, т. 16 от ЗХ изпълнителният директор на НАП осъществява и други правомощия, освен посочените в т. 1-15, в областта на хазарта и свързаните с него дейности, предвидени в нормативен акт. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗДТ контролът по правилното определяне и

събирането на таксите се провежда от ръководителите на съответните държавни органи и бюджетни организации и съдилищата. Изпълнителният директор на НАП е органът, който следва да издаде акта и пред когото следва да се подаде искане за прихващане и/или възстановяване на недължимо платени такси, тъй като той е органът, който осъществява дейността по издаване и продължаване на лицензите за организиране на хазартни игри, както и има правомощията да се произнася и по други въпроси в областта на хазарта и свързаните с него дейности. Следователно, изпълнителният директор на НАП, е материално компетентният орган да разрешава и съответно да отказва възстановяването на недължимо платени такси.

Оспореното решение е издадено и в предвидената в закона писмена форма, при спазване на изискванията за съдържание и при липса на нарушения на административно производствените правила, обезпечаващи правилното установяване на релевантните по случая факти.

С оглед мотивите на оспореното решение и доводите изложени в сезиращата съда жалба следва да се приеме, че спорът е правен и се свежда до правилното прилагане на материалния закон. Разрешаването на този спор налага да се даде отговор на въпроса относно дължимостта на лихви от административния орган при възстановяване на недължимо платени суми от организатор на хазартни игри и приложимия правен ред за това.

Претенцията на „КАЗИНО ЕСКЕЙП гр. ИСПЕРИХ“ООД за заплащане на лихви произтича от възстановяване на недължимо платена такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ с решение № 000030-10399/05.12.2022 г. на изпълнителния директор на НАП.

Разпоредбата на чл. 76, ал. 4 от ЗХ регламентира, че недължимо платени или събрани суми по ал. 1-3 (такси по чл. 30, ал. 3 и ал. 4 от ЗХ, годишни такси за социално отговорно поведение, глоби и лихви) и подлежащи на възстановяване се прихващат или възстановяват по реда на ДОПК. Следователно, редът по ДОПК не е приложим към таксите по чл. 30, ал. 5 и ал. 6 от ЗХ. В подкрепа на този извод е и обстоятелството изтъкнато в мотивите на оспореното решение, че при и по повод дейността си по надзор на хазарта, изпълнителният директор не действа като орган по приходите, така както е предвидено в нормата на чл. 129 от ДОПК. Същото така производството по чл. 129 от ДОПК приключва с акт за възстановяване и прихващане, а в случая възстановяването на недължимо платената такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ е извършено въз основа на решение на изпълнителния директор на НАП, в качеството му орган по надзор на хазарта.

По отношение на доводи изложени в жалбата за евентуално прилагане на нормата на чл. 84 от Закона за задълженията и договорите, на основание чл. 46, ал. 2 от ЗНА, настоящият съдебен състав намира следното:

Лихвата по своята същност е обезщетение за вредата, произтичаща от забавеното изпълнение на задължение, имащо за предмет определена сума пари, затова тя се дължи само когато има изрична правна норма относно нейната дължимост или има особено искане от страна на кредитора за нейното заплащане.

От страна на административния орган не са представени доказателства, искането за заплащане на лихва да е направено от „КАЗИНО ЕСКЕЙП гр. ИСПЕРИХ“ООД преди постановяване на решение № 000030-10399/05.12.2022 г. на изпълнителния директор на НАП за възстановяване на недължимо платена такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ. С оглед на това и изложените мотиви за недопустимост на искането за заплащане на лихва, с оглед влязлото в сила решение № 000030-10399/05.12.2022 г. на изпълнителния

директор на НАП и липсата на искане за допълване на неговия диспозитив са ирелевантни към настоящото производство.

В случая, искането за заплащане на лихви е заявено с вх. № 26-К-418/26.02.2024 г., поради което административният орган дължи произнасяне по него, като с оглед неприложимостта на редът по ДОПК, на основание чл. 46, ал. 2 от ЗНА, следва да изследва и се произнесе по дължимостта на лихва съгласно общото правило на чл. 84 от ЗЗД. Това налага уважаване на жалбата и отмяна на оспореното решение, като преписката следва да се върне на изпълнителния директор за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, при поискване, на оспорващия се дължат разноски, които в случая са в поискан размер от 350 лева, както следва: 300 лева - адвокатско възнаграждение и 50 лева заплатена държавна такса, съобразно депозирана от адв. Г. молба от 10.06.2024 г. По делото не са налице доказателства за реалното заплащане на адвокатското възнаграждение, поради което и същото не следва да бъде присъждано.

Предвид изложено и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град, 56-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на „КАЗИНО ЕСКЕЙП гр. ИСПЕРИХ“ООД, ЕИК[ЕИК], решение № 000030-3453/25.03.2024 г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

ВРЪЩА преписката на изпълнителния директор на НАП за ново произнасяне по искане вх. № 26-К-418/26.02.2024 г., депозирано от „КАЗИНО ЕСКЕЙП гр. ИСПЕРИХ“ООД, съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „КАЗИНО ЕСКЕЙП гр. ИСПЕРИХ“ООД, ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 50 (петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ